

## **РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В УКРАЇНІ**

**Вергун В. Г., Власова М.Д.**

***Національний Технічний Університет  
«Харківський Політехнічний Інститут», м. Харків***

У межах нерозривного зв'язку свободи та безпеки, особистість людини в контексті правових відносин та взаємодії із правоохоронними органами потребує становлення певним норм та структур забезпечення недоторканності особистісного життя людини. Асоціації терміну інформаційна приватність у США пов'язані із словом «privat», що означає «приватний» та «особистий», характеризується поняттями власності, міжособистісних відносин, інтимності, особистості, таємності та самотності. Спираючись на українську «Юридичну енциклопедію», слово «privasy» трактується, як приватна справа, таємниця, усамотненість та виступає групою прав, направлених на самоту та приватне життя особистості. Питання права на приватність персональних даних вперше було оговорено 15 грудня 1890 року у статті «Право на приватність» Гарвара. У 1992 р. Європейським судом були визначені складові приватного життя, до яких увійшла персональна ідентифікація, визначення законних зв'язків, фізична і моральна недоторканність, особистісний простір, збір і використання інформації, доступ до персональних даних, сексуальні відносини, соціальна активність, професійні взаємини. Також 8 Європейською Конвенцією була визнана недоторканність особистої переписки. Окремі правові документи затверджують права людини на інформаційну приватність. В Україні, надано Закон України «Про інформацію» від 2016 року, де, згідно зі ст. 10, приватна інформація складається із «відомостей про фізичну особу», або «персональних даних людини». Тим не менш, на даний час, законодавство України не має юридичного визначення понять «приватність» та безпека персональних даних, що потребує зосередження уваги правоохоронних органів та юридичного визнання. Для цього необхідною мірою є визнання критеріїв, характеризуючи ступінь конфіденційності та сприяє побудові такої системи захисту та безпеки інформаційних систем України, які б забезпечували недоторканність приватної інформації особистості. Захист персональних даних не може зводитися до технічних рішень та трактувань у силу важливості створення найбільш ефективної системи інформаційної безпеки. Ст.3 Конституції України, що підкреслює наявність природних та пріоритетних прав людини дозволяє створювати судження щодо допустимості різних ступенів втручання до особистісного життя, що, у межах відсутності чіткої регламентації правовими органами, дозволяє керуватися діями, спрямованими на поліпшення безпеки України, фінансової стабільності, обходженням із злочинністю, а також захисту основоположних прав інших особистостей.

### **Література:**

1. Брижко, В. М., & Пилипчук, В. Г. (2020). Приватність, конфіденційність та безпека персональних даних. Інформація і право, (1 (32)), 33-46.
2. Капля, О., & Муравйов, К. (2021). МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В УКРАЇНІ. Наукові перспективи (Naukovі perspektivi), (11 (17)).